

Márton Gábor: Dr. Pikó Béla

belgyógyász főorvos (1917 – 2002)

Született a Szabolcs megyei Encsienben, 1917. december 29-én. Apja Heőpapi Pikó Béla uradalmi tiszt, gazdasági tanácsadó. Anyja Kiss Rózsa. A családról feltétlen el kell mondani, hogy az apa gróf Zselinszki uradalmi intézője volt, jól értett a gazdálkodáshoz, a közéletben is részt vett, akár elődeik, őseik, akik között voltak tanítók, presbiterek, minta gazdák. Nemesi előnevét nem gyakran használta, de lelkében mindig büszke volt őseire. A család Gyomára költözött. A község történetében fontos szerepet játszott a Pikó család. A Békés Megyei Közlöny 1880. december 18-i számában olvasható: ... *„Keresztelő volt Pikó Béla közgyám házánál. Újszülött fiút keresztelt Garzó Gyula lelképásztor. A keresztoízre Pongó Julianna, a lelkész felesége tartotta a kisedel Babát.../a most elhunyt édesapját/.*” Egyik távoli őse Pikó Demeter, II.Rákóczi Ferenc ezredese volt, neve a szatmári békeszerződés aláírói között szerepel és címeres menlevelet is kapott.

Dr. Pikó Béla az elemi iskoláit a gyomai református iskolában végezte. Utána a mezőtúri református gimnázium tanulója lett. Sikeres érettségije után felvételt nyert a Debreceni Tisza István Egyetem Orvosi Karára. Ott szerezte orvosi diplomáját. 1944-ben Szentesre került a kórházba, ahol alorvosként dolgozott. 1946 óta Gyomán praktizált, mint magán, majd OTI, később, mint körzeti, végül, mint belgyógyász főorvos. Korszakalkotó tette volt, amikor létrehozta Gyomán a belgyógyászati rendelőt. 1974-ben a Békés Megyei Tanács Dicsérő Oklevelét nyerte el, 1976-ban az Egészségügy Kiváló Dolgozója lett, és 2001-ben városa, Gyomaendrőd díszpolgári címmel tüntette ki. Felesége Boros Erzsébet szakgyógyszerész volt, aki 1983-ban fejezte be áldásos életét. Házasságukból egy gyermek született, 1958-ban, aki a keresztségben a Béla nevet kapta. Fiuk a gyomai gimnázium kiválósága volt, aki bejutott az országos tanulmányi versenyen a legjobbak közé. Jelenleg a Gyulai Pándy Kálmán Kórház Onkológiai osztályán főorvos. Felesége Dr. Petrovszki Hajnalka mentőfőorvos. 2002 évben a legnagyobb örömet szereztek Pikó papának, kislányuk született, Boglárka.

Pikó doktor úr nyugdíjasként is aktívan dolgozott Gyomán. Betegei ragaszkodtak hozzá.

Mindenkinek megadta a tiszteletet. *„Az utcán járva többet volt kalapja a levegőben, mint a fején.”* – mondta orvos társa Dr. Frankó Károly.

Szabadidejében családjá történetének kutatásával foglalkozott. Szenzációs felfedezése, hogy: *„távolí őszám Pikó Demeter címeres nemesi oklevelet kapott II. Rákóczi Ferenctől, és neve ott olvasható a Szatmári béke aláírói közt.”*

Idős korában nagy meglepéssel töltötte el a tudat, hogy „az ősi családi birtok visszaszállt a jogos tulajdonosra.”...

Élete utolsó éveit fia családjában töltötte. Napjait bearanyozta kis unokája Pikó Boglárka.

Jelzés értékű lehet, hogy észrevétlenül távozott. Álmában érte a halál.

Temetésén a Gyomai Református Nagytemplomban a várossá nőtt két község lakossága igen nagy számban rótt le kegyeletét, tiszteletét és háláját a jóságos és tiszteletre méltó doktora földi maradványai előtt. A búcsúztatóban Sipos Tas Töhötöm nagytiszteletű úr feledhetetlen beszédében méltatta az orvos és presbiter úr áldásos önzetlen életét.

Legyen áldott az emléke, nyugodt a pihenése. Míg élünk, szeretettel emlékezünk Rá.

Megjelent: Városunk 2003. május. p. 84. (In memoriam)